

זכריה פרק ט

גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך:

רס"י

גם את - תושעי עמו, כמו שכוון לדיק ונושע, כי בדם בריתך הכי נבאתי לכם לעתיד וגם עתה מגלות ככל קחתם עכשו בתוכה: בדם בריתך - בזכות דם הברית שנזרק עליכם בסני' הנה דם הברית אשר כרת: שלחתי אסיריך - מן הגלות:

ויקרא רבה פרשה ו [ה]

אמר להון הקב"ה גם את בדם בריתך (זכריה ט, יא). בזכרתי אותו הדם שבסיני בשביל כן שלחתי אסיריך מבור אין מים בו

גמרא תניא, אמר להם בן זומא לחכמים: וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח? והלא כבר נאמר: [ירמיהו כ"ג] הנה ימים באים-נאם ה' ולא יאמרו עוד ח' ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם ח' ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם! - אמרו לו: לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה, אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר, ויציאת מצרים טפל לו. כיוצא בו אתה אומר: [בראשית ל"ה] לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך. לא שיעקר יעקב ממקומו, אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו;

הגאולה נמשכת היא והולכת. גאולת מצרים וגאולת העתיד השלמה היא פעולה אחת שאינה פוסקת, פעולת הירד החזקה והנורע הנטויה, אשר התלה במצרים והיא פועלת את פעולותיה בכל המסבות. משה ואלהו גואלים הם לגאולה אחת, המתחיל והגומר, הפותח והחותם הם יחד ממלאים את החטיבה. ורוח ישראל מקשיב הוא את קול התנועות של פעולות הגאולה, ההולכות מכל המסבות עד מלא צמיחת קרן הישועה במלואה וטובה.

(אורח, יחזקאל, חזקאל, סו.)

הגאולה מוטבעת היא בטבע ישראל, היא תותם פנימית. גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו. משה מאיר את אור התורה ואלהו - את אור הטבע הישראלי הנקיה קדושת הברית, המקנא לברית, מלאך הברית, באבות מהגבר אור התורה, בבנים - אור הטבע הישראלי הקדוש, וזה יוצץ באחרית הימים בחבורם, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ומשה ואלהו יתחברו יחד באומה ובכל אחד מישראל בפני עצמו, מידי אביר יעקב משם רועה אכן ישראל! - אב ובני דבית ישראל.

(סו, סו)